

VŠECHNY ROZMĚRY CÍRKVE

Ve třetí kapitole se nám ukazují všechny čtyři rozměry Boží lásky. Výška i hloubka, šířka i délka Boží lásky, kterou všichni stojíme a padáme. Slova zaznívají v modlitbě, která si nebere nízké cíle. Modlí se za Efezany, jako by se měli vrátit na začátek a teprve pochopit, o co tu vlastně jde. Aby církev pochopila, že je mimo a dala se na pokání, to je větší div, než pohan, který činí pokání!

Jaká je skutečnost? Asi ne moc slavná. Apoštol je ve vězení, jak na začátku a v prostředku kapitoly říká. Tedy nemůže už udělat nic, než napsat a modlit se. A přesto důvěřuje. S Efezany to taky není žádná sláva. A kdy v dějinách to s církví byla sláva? To, že se církev vytrvale mívá s cílem, který jí dal její Pán, to nás nesmí vykolejit a zmást. Když nám ubývají síly, přesto nesmíme přestat kázat.

Apoštol znova začne velice osobně (jako na začátku dopisu) a připomíná si veřejně své povolání, doceňuje bohatství, které mu bylo svěřeno a radostně vychvaluje jeho kvalitu. Také si všímá auditoria, ve kterém jsou všechny autority nebe i země. Nejsme tu sami pro sebe, jsme divadlem tohoto světa.

Další rozměry církve tedy osvěžují argumenty naděje a dodávají služebníkům Božím pocit smysluplnosti jejich práce.

Po neděli Misericordias Domini, konec dubna 2017 v Litomyšli
Daniel

EFEZANŮM 3:1-13

Apoštol je v okovech, zmiňuje to na začátku a na konci textu (3:1 a 13). Oznamení o apoštolovu vězení rámuje slova, kterými popisuje pochopení své úlohy ve službě. Okovy nejsou chybou, brzdou a nezdarem. Čekat nás může leccos. Je dobře to zakomponovat do života. Představa o tom, že je třeba mít všechna občanská práva a být svoboděn ke službě Pánu, nemusí být odpovídající. Respektive, že je třeba bojovat především o tu svobodu, bez níž by nebylo možné křesťansky plně žít, to je dokonce zavádějící.

Apoštol je motivován tím, co jsme už dávno - na začátku první kapitoly - četli (1:1-14), odtud jeho „Proto...“ (3:1)

Téma: Místo pro osobní vyjádření apoštola

- Vězněm (3:1 a 13)** Apoštol mluví o sobě. To má také své místo! Má vysvětlení pro své vězení: Je vězněm Ježíše Krista - ale pro pohany, trpí pro pohany
- Má milost ve zjevení tajemství (3:3, 4, 9) pro pohany** (Těch několik slov, to přehnal... Byl to vodopád!) Je mu dáno zjevení tajemství. Už o něm psal! (1:9) Opakuje a vrací se. Nikdy není zbytečné se vracet a opakovat. Nově pojmenovávat. Hledat výrazy - tentokrát zase ekonomické - Bohatství (3:8) Tajemství nebylo známo a už je... A jak je to tajemství známo apoštolům a prorokům, jaké jsou dějiny toho zlomu? Jaké je to tajemství, kterému porozuměl akteré je zjeveno i dalším, které je sdílené?
Co zjevuje Duch dnes? Jak vyložit to tajemství, tu jeho podstatu dnes? Nebo je to stále epochální zlom? Dílo Ducha svatého v epochálním zlomu už neumíme docenit, protože to je limitované první církví, pádem zdi mezi nebem a zemí, mezi dvěma systémy. Židé-pohané, náboženští-nenáboženští... Ale není to možné dnes vidět pádem zdi mezi římskými katolíky a reformačními křesťany? Nejsme k tomu povoláni?
- Má se za služebníka (3:7)** Považuje se za daleko nejmenšího z bratří. Pavlovo vidění sebe sama v celém procesu stojí za pozornost. Jak se vidíme my?
- Divadlo nebeským vládám a mocnostem? (3:10)** Přesně nepopsané hlediště (1:21n), nevíme co, kdo a jak. Tohle apoštol nevidí za podstatné, žádná „duchologie“ a přesto na nás má být něco vidět, Bůh chce na nás promítat
- Občanství v nebesích (3:12)** Víra Ježíšova (kterou známe z dopisu Římanům): Svobodný přístup k Bohu nám pomáhá nést nesvobodný stav na zemi.

Otázky:

- ☞ Jak jsme připraveni na pronásledování?
- ☞ Co zjevuje Duch dnes? Tajemství je přece zjeveno. Co má Duch dnes za témata?
- ☞ Jak se vidíme my sami?
- ☞ Co nám dává občanství v nebesích?

Souhrn:

- ☞ Apoštol se vidí důstojně i v nedůstojném stavu vězně Kristova
- ☞ Apoštol se vidí v interakci s ostatními apoštolů a proroky, jimž je také zjeveno. Není to sólista
- ☞ Pán záměrně chce panstvům, mocnostem a blíže neurčenému auditoriu ukázat, zjevit, dát poznat. Jeho vítězství není jako tlaková vlna, která jen pustoší a ničí

☐ **Téma: Všechny rozměry Boží lásky** Chceme se naučit znát všechny rozměry církve

1. Původce stvoření může vše!

Když jsme slyšeli dvakrát „proto“ v posledním verši minulého textu a prvním toho našeho (3:13 a 14) není to odkaz k apoštolským motivům a lidským kvalitám. Stále se apoštol odkazuje k tomu, co jsme četli na začátku dopisu - k dílu Božímu v Kristu Ježíši. Pozemský rod? Abrahamova rodina či stvoření obecně? A nový rod - je to stvoření nové, které známe z minulé kapitoly (2:15) ale jsou to také pozemské i nebeské bytosti

2. Posílení vnitřního člověka

Každý z nás, lidí, ať věřící či nevěřící má vnitřní život (nestandardní dělení lidské bytosti se objevuje v dopisech častěji - starý člověk, vnější člověk, nové lidství). Apoštol neporcuje naši existenci a nemáme to dělat ani my. Nejlépe je rozumět z textu 2. Korintským 4:16

3. Abyste zakořenění a zakotvení v lásce

Organicky nebo zcela uměle spojení s láskou Boží. Někdo do ní léta vrůstal, někdo „hodil kotvu“ a získal vztah až nyní - a nebo ten, kdo se narodil a má přirozeně blízko, stejně musí hodit kotvu. Všimněte si - v tomto textu je hodně řeči o lásce (3:17 a 19)! To je klíč k teologii (Pec lásky - M. Luther)

4. Čtyři rozměry Boží lásky a chvalozpěv jako odpověď

Na skutečnost Boží lásky se nedá jinak odpovědět, než chvalozpěvem a poklonou (3:20-21). Nemáme se zklidnit a dál si držet svou. Nemáme kalkulovat, že to teda jde, když máme přízeň Boží. Máme vzdát Bohu čest a chválu.

☐ **Otázky:**

- ☪ Jak se snažíte vyrovnat s tím, když někdo zvýrazňuje lidské zásluhy? Před kým klekáme?
- ☪ Popište, co je to pozemský a nebeský rod. Týká se to i vás?
- ☪ Jak byste popsali svého vnitřního člověka?
- ☪ Trojrozměrný život - zkuste mluvit o svých rozměrech a popište, co je šířka, délka, výška a hloubka Boží milosti! Nechte se strhnout!
- ☪ Vzdávejte Bohu čest a slávu inspirování apoštolským závěrem

☐ **Souhrn:**

- ☪ Pán Bůh má moc změnit naši existenci, pozemskou navýšit o nebeskou! A stejně tak: Pán Bůh je šéf pozemských i nebeských stvoření.
- ☪ Člověkem hýbe to, co nosíme vevnitř své bytosti. Vnitřní člověk poznamenává vnějšího, který odumírá. Vnitřní se obnovuje.
- ☪ Boží láska nám dala církve a rozprostřela ji do čtyřrozměrné existence. To je důvod pro hlubokou poklonu.